

[Holger Andersen.]

svar. Naar København er prisgivet stadige Luftbombardementer og Byen uden Vanskelighed vil kunne beskydes fra Køgebugt, idet hverken Hæren, Kystdefensionen eller Flaaden raader over virksomme Midler til at imødegaa saadanne Angreb, maa man nok spørge, hvad Ordningen paa dette vigtige Punkt i Virkeligheden er værd.

I det andet høje Ting har, som ogsaa nævnt af den højtærede Minister, Det konservative Folkeparti stillet Forslag, der tog Sigte paa øgede Bevillinger til Københavns Luftforsvar, en Udvidelse af Hærens og Flaadens Flyvevæsen for at give Luftforsvaret øget Kraft og en yderligere 5-aarig ekstraordinær Bevilling, paa 2,3 Mill. Kr. aarlig, til Anskaffelse og Fornyelse af Ammunition, Luftskyts, Projektører o. s. v. til Kystdefensionen. Desværre har alle disse Bestræbelser været forgæves, og paa samme Maade er det gaaet med Overvejelserne med Hensyn til Opstilling af svært Skyts nede paa Stevns, et Moment, der efter vor Formening vilde være et meget vigtigt Led i Københavns Forsvar. Fra Venstres Side er der vist dette Problem stor Interesse, og jeg har Indtrykket af, at man ogsaa fra anden Side meget vel kunde indse Nytten deri. Men heller ikke her har der kunnet opnaas noget.

Det andet Punkt, hvor Regeringsforslaget efter vor Formening er behæftet med en væsentlig Mangel, er det jysk-fynske Forsvar, herunder navnlig Grænsesikringen. Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) var inde paa Utilstrækkeligheden af det jysk-fynske Forsvar. Her er der efter vor Formening to Formaal at varetage: at skabe den størst mulige Sikkerhed for, at Mobilisering af de jysk-fynske Styrker kan foregaa uforstyrret, og at tilvejebringe den størst mulige Tryghedsfølelse hos Grænsbefolkningen. Det sidste er, indrømmer jeg, et psykologisk Moment, ikke noget militært, et psykologisk Moment, som imidlertid ikke bør undervurderes. Derfor har ogsaa gentagne Krav lydt fra den sønderjyske Befolkning. Nogen afgørende Forbedring kan jeg ikke se, Regeringsforslaget bringer paa dette Punkt. Med den nuværende Ordning er de til Raadighed værende Styrker i de sønderjyske Landsdele saa ringe, at de ikke vil kunne yde den fornødne effektive Grænsbevogtning. Fra mit Partis Side blev det derfor i det andet høje Ting foreslaet at forøge det jyske Forsvar med to Regimenter af de tre, hvormed vi har foreslaet at forøge Regimenternes samlede Antal; det var Mening, at disse skulde

garnisoneres i Sydjylland sammen med den ene nye Artilleriafdeling, vi ønskede tilvejebragt. I et særligt Afsnit om Grænsesikringen foreslog vi, at der af de jyske Fodfolksregimenter, Artilleriafdelinger o. s. v. formeredes en særlig Grænsesikringsstyrke med særlig Tjenesteomgang for de heri indgaaede Enheder. Man vilde ved denne Ordning opnaa, at der paa intet Tidspunkt i Grænseomraadet vilde være en mindre Styrke end omkring 1 000 Mand inde med i alle Tilfælde noget mere end 3 Maaneders Uddannelse. At dette vilde betyde en meget væsentlig Forbedring saavel i Forhold til den nuværende Tilstand som i Forhold til Regeringsforslaget, kan der næppe være nogen Tvivl om. Jeg gentager, at selvfølgelig vilde dette ikke skabe nogen absolut Tryghed — en saadan kan ikke skabes. Her gælder det, som jeg allerede tidligere har sagt: alt er relativt, og der vil godt kunne tænkes adskillige Situationer, hvor det konservative Forslag vilde være for svagt, hvor vi meget vel kunde ønske, det havde været stærkere. Men ingen vil kunne bestride — det har den højtærede Minister ogsaa erkendt under Debatten i Folketinget —, at det skabte en øget Sikkerhed, og vi tror i alt Fald, at der derved vilde tilvejebringes en meget større Mulighed for at gennemføre Mobiliseringen af de jysk-fynske Styrker.

Saa har der i det andet høje Ting — jeg tror fra Venstres Side — været talt om Nødvendigheden af et større Samarbejde mellem Forsvarets forskellige Værn. Jeg vil tro, det er en Tanke, som fortjener ubetinget Tilslutning. Jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han bestræber sig for, at der tilvejebringes et saa effektivt Samarbejde som muligt mellem Hæren og Flaaden; dermed er sikkert kun alle Parter tjent, og det vil man ogsaa være tjent med inden for Rammerne af de Forslag, som nu formentlig snart ophøjes til Lov.

I de Ændringsforslag, vi stillede i Folketinget, foreslog vi en Femaarsperiode til Opbygningen af de nye Enheder inden for Hæren og Tilvejebringelse af det fornødne Materiel, som der derved blev Tale om, for Flaadens Vedkommende en Ordning paa 8 Aar, dog saaledes, at den skulde revideres om 5 Aar; ogsaa Regeringsforslaget regner jo, hvad Materielkontoen angaar, med en 5-aarig Periode. Vi foreslog dette, dels ud fra den Erfaring, man har med Hensyn til Militærordningers Varighed her i Landet, dels ud fra Erkendelsen af, at den tekniske Udvikling i vore Dage foregaa saa hur-